

ضوابط و معیارهای مدیریت کلان بیماریهای ماهیان دریایی پرورشی در قفس

محمد رضا مهربانی*

۱- بخش بهداشت و بیماری های آبزیان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی،

صندوق پستی ۱۳۳-۱۵۷۴۵ تهران

* نویسنده مسئول: drmehrabi@gmail.com

چکیده

انتشار و گسترش بیماریها، ایجاد تلفات و کاهش تولید درمزارع پرورش ماهیان دریایی در سالهای اخیر اهمیت بسیار زیادی یافته است. مشکلات اصلی توسط تعداد زیادی از عوامل بیماریزای عفونی نظیر باکتریها، ویروسها، انگل‌های تک یاخته ای و پریاخته ای و عوامل بیماریزای غیرعفونی تغذیه‌ای و محیطی نظیر بلوم جلبکی و افزایش آلاینده ها ایجاد می‌شود. منافع اقتصادی و اجتماعی دست اندرکاران صنعت آبی پروری ماهیان دریایی در قفس و توسعه پایدار آن در کشور مستلزم توجه به رکن دوم آبی پروری مسئولانه یعنی موضوع بهداشت و بیماری های آبزیان می باشد. برای جبران کمبود تولیدات ماهیان پرورشی دریایی، توصیه سازمان جهانی بهداشت دام (OIE) و سازمان غذا و خواربار جهانی (FAO)، افزایش سطح مدیریت بهداشتی در مزارع بر پایه روش های بهینه آبی پروری (GAP) و روشهای بهینه بهداشتی (GHP) می باشد. در این مقاله به فعالیت‌های تخصصی لازم جهت جلوگیری از ریسک‌های پیش بینی نشده بروز بیماریها و استفاده موثر از الگوهای موفق در این امر شده است.

کلمات کلیدی: مدیریت بهداشتی ماهیان، بیماری، پرورش در قفس